Kýbl krve - Druhá tráva/Robert Křesťan

Noc z ní spadla jako deka,
je úžasná i ubohá,
když lampy zazáří.
Je příliš pozdě pro člověka
a příliš brzo pro Boha
v dávném Samaří.

Tancuj dál a zpívej, kapitánko,
hvízdej, hraj mi, ty víš, jsem tu poprvé:
v hospodě jménem Kýbl krve.

Je osamělá karavela
i nenasytná muréna,
hřbitov pro lodě.
Velitelka svého těla,
prokletá i vznešená
ve své svobodě.

Tancuj dál a zpívej, kapitánko,
hvízdej, hraj mi, ty víš, jsem tu poprvé:
v hospodě jménem Kýbl krve.

Nevzpomínám vůbec, že by
stála někdy na vodách,
vplula do skály...
Sedmdesát panen v Nebi
a místo lásky už jen strach,
krásko z Magdaly.

Tancuj dál a zpívej, kapitánko,
hvízdej, hraj mi, ty víš, jsem tu poprvé:
v hospodě jménem Kýbl krve.